

דחל מדחלת על כל העולם

גדולה על קטנה

סווי

אל תיראוה שהיא כזאת קטנה. לואת הקטנה, יש טבעת גדולה. אם תפגשו בימים הקרובים את סווי לרמר, תואילו לשנות ממנהגכם הקבוע,

ובמקום להציץ לאן שאתם תמיד מציצים, הציצו הפעם לכיוון אצבעה. שם, תוכלו לראות, שוכנת לבטח, טביעת יהלום צנועה, ששווייה 1,800 דולר. יפה מה?

זוהי מתנתו באהבה של פטרונה של סווי, פוקה הירש. אלא שבינתיים, נסע פוקה, כדרכו בקודש, קצת לחו"ל, השאיר כאן את סווי בודדה. ורק טבעי הוא, בהתחשב באוצר שעל אצבעה, שהקטנה תבקש לה הגנה, בהיגדר המגן הקבוע שלה. במיקרה הנוכחי, להגנה קוראים איציק, והוא החבר הקודם של פנינה רוזנבלום, שהתגישה לחו"ל — והשאירה גם אותה ללא הגנה.

רוח דיין לחבש -

כמעט

מה אני לא שומעת, וחוזרת ושומעת, בימים אלה על רוח דיין. יותר מאשר על משה דיין. טוב, כמעט. שהיא מתחנת. שהיא לא מתחנת. שהיא התחנתה בחשאי. והסיפור האחרון — שהיא עומדת לעזוב את הארץ, להשכיר את הווילה שלה בהרצליה-הפיתוח, הנמצאת בסמוך לבית הוריה. או דווקא שמועה אחרונה זו היתה נכונה.

רות

„אבל לאחר שקרה מה שקרה ביחסי חבש וישראל“ אומרת רות, „לא יצא כלום מהתוכנית, ואני נשארת בארץ.“ „אני גרה אצל אהרונה, כי אסי נמצא כל הזמן בצבא ובקושי מגיע הביתה, ויש שם גם התינוקת. כך שזה המקום בשבילי עתה.“ ומה עם כל החתונות הפורחות באוויר? „זה פשוט מצחיק שאני מצליחה עדיין להישאר בתודעתם של אנשים.“ מצחיק מצחיק, אבל עובדה. יותר מזה: אפילו פאקט.

או, ליתר דיוק, כמעט נכונה. עד שבא גור-אריה-יהודה וקילקל את הכל. מסתבר שרות באמת היתה צריכה לנשוא קצת לחו"ל, ולא סתם לחו"ל, אלא לחבש. זו היתה הצעה הקשורה במשרד החוק, במסגרת פעילותה של רות במשכית. הרעיון היה לצאת לחבש לכמה חודשים, ולחקים שם סניף של משכית, בהתחשב בעובדה שעבודות-היד של חבש מפורסמות בעולם ביופייין.

מסיבה סינית-קאווקאזית

עלמה

שערי דירתו של משה ינוקא, וקיבלה את הים ההווה שלה. היא הזמנה על ידי ינוקא לארוחה סינית שהוא ערך לכבודה, וציפתה ל-ארוחה סינית: שולחן ערוך כיאות, נרות, והיא והוא.

במקום זה מצאה דירה מלאה המון אדם צוהל ושמה, ובעיקר זולל. לא שנותר כבר הרבה מה זלזול, ב-11 בלילה. הצלחות היו כבר ריקות כולן. אפילו סתם 50 ישראלים מסוגלים לנקות צלחות, לא חשוב כמה, עד 11 בלילה — ועל אחת כמה וכמה כשהם 50 מידידיו של ינוקא.

והיה להם מה לנקות: שכן ינוקא הכין, במו ידיו העדינות, מין מישמש מעורפל, אך פיקאנטי, ממה שזכר מבית אמא — שהיא ממוצא קאווקאזי — ביחד עם אוכל סיני. כנראה שזה היה טוב.

ויויאן — הלא היא היפהפייה ה-תמירה שלכבודה בעצם נערכה השימיחה — משכה בכתפיה, והשתלבה במה שנותר.

ויויאן היא ידידה ותיקה וטובה מאוד של ינוקא. אביה הוא מראשי הקהילה של בואנוס-אייירס ומעשיריה, והמסיבה לכבודה היתה מסיבת פרידה, בטרם עזב בה את הארץ.

בין היתר, נפרדו ממנה שם, שבעים ומלאים, אריה הירש, התעשיין הגרוש העומד בינתיים בהצלחה בסטאטוס שלו. אבי בינדר ושרה אשתו, ש-

השעה היתה 11 בלילה, ביום השלישי שבעה, כאשר היפהפייה התמירה, המתנשאת לגובה שני מטר, נכנסה ב-

ינוקא

הופיעה בסרפן, כ-מו שאתם רואים. הדרה אבוט-בול, שבעלה ניס-פה במטוס סוויס-איר שהתפוצץ, וש-מספרים לי שהיא עומדת להתחתן כנראה עם יוסי ספקטור. נח-מה, אשתו של ה-טייס יגאל שו-חט, העומד להתחתן עם אורית ירקוני (יפה יר-קוני חותנת, „העיר-לם הזה“ 1894) ב-רגע שרק יקבל את הגט מאשתו. דני חסידוף, בנו של אחד מבעלי בנק דיסקונט, וידידתו זהבה, שהאכילה אותו תפוזים קלור-פים — סגולה בדור-קה לנישואים, אל תשאלו. עלמה, אשתו של שייקה בן-פורת ואש-תו של טייס מסויים, שלא רצוי שבעלה יידע שהיא היתה שם, ועם מי היא היתה שם. בקיצור, היתה זו מסיבה אמיתית, כמו בימים של לפ-ני המילחמה.